

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 5To/28/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8817010001
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 07. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Rešatková
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2017:8817010001.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z jeho predsedu JUDr. Evy Rešatkovej a sudcov JUDr. Evy Pirkovskej a JUDr. Emila Dubňanského na verejnom zasadnutí konanom dňa 26.07.2017 v Prešove takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. poriadku z a m i e t a odvolanie obžalovaného H. N. proti rozsudku Okresného súdu Vranov nad Topľou sp. zn. 12T/1/2017 zo dňa 12.04.2017.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Vranov nad Topľou sp. zn. 12T/1/2017 zo dňa 12.04.2017 bol obžalovaný H. N. uznaný vinným z prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, 2 písm. a/, b/ Tr. zákona s poukázaním na § 139 ods. 1 písm. c/ a § 138 písm. a/ Tr. zákona na tom skutkovom základe, že

dňa 22.08.2016 v čase okolo 21:25 hod., v byte na E.. M. XXX/XX vo H. U. F., okr. H. U. F. vyhrážal sa svojej manželke G. N., nar. XX.XX.XXXX, potom, čo jej povedal: "Kurva, lihaj", na čo G. N. zobrala do ruky telefón a z balkóna tohto bytu zavolała na políciu, ktorej oznámila len svoju adresu a že sa v tomto byte opätovne nachádza obžalovaný, nestihla však pritom povedať, čo sa stalo, nakoľko obžalovaný jej ho vytrhol a nechtiac ho vyhodil z balkóna von a povedal jej: "Kurva, volala si políciu, zabijem ce a šturím do tebe nožík" a vzápätí na to odišiel do kuchyne, odkiaľ zobral do rúk nožík s modrou rúčkou z kuchynskej linky, ktorým sa jej opakovane vyhrážal: "Kurva, ce zabijem", na čo do tohto bytu vošli privolaní príslušníci polície, ktorí obžalovanému odňali nožík, čím obžalovaný svojim konaním vzbudil obavu o svoj život u poškodenej G. N.,

za čo mu bol podľa § 360 ods. 2 Tr. zákona s použitím § 38 ods. 4, § 37 písm. m/ Tr. zákona uložený trest odňatia slobody vo výmere 20 mesiacov, pre výkon ktorého bol podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zákona zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Súčasne bolo obžalovanému V. N. podľa § 73 ods. 2 písm. c/ a § 74 ods. 1 Tr. zákona uložené aj ochranné protialkoholické liečenie ústavnou formou.

Proti tomuto rozsudku podal odvolanie obžalovaný H. N. dňa 27.04.2017 prostredníctvom svojho obhajcu. V dodatočne predložených dôvodoch odvolania po rekapitulácii výrokov napadnutého rozsudku obžalovaný vyslovil, že napadnutý rozsudok považuje za nezákonný, pretože súd nesprávne zistil skutkový stav, a preto jeho konanie nesprávne posúdil aj po právnej stránke. Predovšetkým poukázal na zásadné rozpory vo výpovediach samotnej poškodenej, ktorá raz uviedla, že sa jej nevyhrážal zabitím vôbec, inokedy „kurvo, zabijem ce“ a mal mať pritom nožík v ruke a napokon vypovedala (po navedení súdom), že „kurvo zabijem ce a šturím do tebe nožík“, nehovoriac o tom, že raz to malo byť na balkóne bytu, potom v obývačke a napokon aj v chodbe bytu. Len si vybrať. A k tomu všetkému výpoveď jeho mal. dcéry Y. N., ktorá dokonca uviedla, že sa mal na poškodenú zahnať, ale netrafil a to iba preto, lebo

poškodená sa uhla. To by sa už podobalo na pokus vraždy. Výpoveď maloletej je jednoznačne zmätočná a takto ju mal súd aj vyhodnotiť. Nič z toho však nie je pravda. Na hlavnom pojednávaní vypovedal pravdivo, vie, čo robil, hoci mal mierne vypité, a ak vypovedal, že zobral nožik a odišiel s ním na balkón, tak to preto, že keď zistil, že poškodená zavolała políciu, prepadlo ho zúfalstvo, že opäť bude musieť ísť do väzby, a v tomto zúfalstve si v prvom rade chcel porezať žily, no v poslednom okamihu si to rozmyslel, lebo má kresťanskú výchovu a človek si nemá sám siahať na život. Nožik potom nechal na parapetnej doske balkóna. Je presvedčený, že svojím konaním nenaplnil a ani nemohol naplniť žiaden zo znakov skutkovej podstaty prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 os. 1, 2 písm. a/, b/ Tr. zákona s použitím § 139 ods. 1 písm. c/ Tr. zákona. Napokon, aj súd sa mohol presvedčiť, že poškodená z neho nemala strach, o čom svedčí jej ostrá reakcia proti nemu na hlavnom pojednávaní, pokiaľ s ním v niečom nesúhlasila. Teda jednoznačne tvrdí, že poškodená z neho nikdy strach nemala. Vzhľadom na uvedené navrhol, aby odvolací súd zrušil napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa a vec vrátil tomuto súdu na nové konanie a rozhodnutie za účelom objasnenia veci z dôvodov existujúcich rozporov.

Na podklade takto riadne a včas podaného odvolania obžalovaným ako osobou na to oprávnenou krajský súd, nezistiac dôvody zrušenia napadnutého rozsudku podľa § 316 ods. 3 Tr. poriadku, v zmysle § 317 ods. 1 Tr. poriadku preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, prihliadajúc pritom aj na chyby odvolaním nevytýkané, pokiaľ by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. poriadku, a zistil, že odvolanie nie je dôvodné.

V prvom rade odvolací súd preskúmaval procesný postup konajúceho súdu, či tento netrpí takými podstatnými chybami, v dôsledku ktorých by bolo nevyhnutné zrušiť napadnutý rozsudok. Zistil pritom, že konajúci súd dodržal procesné lehoty pri nariadení hlavného pojednávania, obžalovanému umožnil vyjadriť sa ku skutku kladenému mu obžalobou za vinu ako aj k vykonaným dôkazom, pritom obžalovaný mal možnosť navrhovať dôkazy za účelom objasnenia veci a predniesť argumentáciu o jeho nevine v rámci záverečnej reči a posledného slova. Je namieste uviesť aj tú skutočnosť, že obžalovaný bol z dôvodu väzobného stíhania zastúpený obhajcom, ktorý obhajoval jeho práva. Uvedené zistenia tak opodstatňujú záver, že právo obžalovaného na obhajobu porušené nebolo.

Dôkazy vykonané konajúcim súdom podľa pravidiel procesného predpisu tak umožnili tomuto súdu o skutočnosti plynúce z vykonaného dokazovania opierať svoje skutkové zistenia. Konajúci súd v odôvodnení napadnutého rozsudku podrobne rozviedol obsah jednotlivých dôkazov, ako aj hodnotenie dôkazov so závermi o preukázaní tých ktorých skutkových okolností, s ktorým sa stotožnil aj odvolací súd v celom rozsahu, a preto naň odkazuje.

Nad rámec hodnoteného dokazovania konajúcim súdom, odvolací súd so zreteľom na uplatňované odvolacie námietky obžalovaným uvádza nasledovné:

Obžalovaný namietal ustálenie skutkových zistení pre nesprávne vyhodnotenie vykonaného dokazovania, a to s poukázaním na existenciu rozporov vo výpovediach poškodenej G. N. a svedkyne mal. Y. N.. Ani odvolací súd nezistil podstatné rozpory vo výpovediach menovaných svedkýň, keďže poškodená M. N. počas celého trestného stíhania vo svojich výpovediach potvrdzovala, že obžalovaný V. N. sa jej vyhrážal zabitím a držal pritom v ruke nôž, pričom mal. Y. N. vyhrážky zabitím (podrezaním) potvrdila, a to aj s nožom v ruke. Niet dôvodu neveriť tvrdeniam poškodenej a maloletej svedkyne, ktorá bola účastná konania obžalovaného. Dokazovaním neboli preukázané žiadne skutočnosti, ktoré by spochybňovali hodnovernosť ich výpovedí. Znaleckým vyšetrením nebola u poškodenej zistená snaha skresľovať skutočnosti vo svoj prospech, resp. ich zatajovať, vypovedať nepravdivo, či neúplne a účelovo. Vzhľadom k tomu, že výpovede poškodenej M. N. a svedkyne mal. E. N. sú kompatibilné, obsahujúce zhodné skutočnosti rozhodné pre posúdenie skutkového deja, odvolací súd uzavrel, že skutok, ktorý sa kládol obžalovanému za vinu, sa stal a spáchal ho obžalovaný. Tento záver nespochybňujú ani drobné odlišné tvrdenia vo výpovediach poškodenej a maloletej svedkyne, pretože každá z nich vnímala vypätú situáciu inak, zo svojej pozície, preto detaily priebehu skutkového mohli aj odlišne popísať. Rozhodné však je, že tak poškodená, ako aj maloletá svedkyňa jednoznačne vypovedali o tom, že obžalovaný sa poškodenej vyhrážal zabitím, a to s nožom v ruke.

K existencii rozporov vo výpovediach poškodenej a maloletej svedkyne, na ktoré poukazuje obžalovaný v odvolaní, odvolací súd uvádza, že poškodená v rámci svojich výpovedí nevypovedala, aby sa jej

obžalovaný vyhrážal v kuchyni, v prípravnom konaní pri svojej prvej výpovedi totiž uvádzala, že síce obžalovaný sa jej vyhrážal v čase, keď sedela v obývačke, čo potvrdila aj pri svojej druhej výpovedi v prípravnom konaní a na hlavnom pojednávaní, kde doplnila aj to, že obžalovaný sa jej vyhrážal aj na chodbe bytu. Pokiaľ poškodená v rámci podrobného výsluchu v konaní pred súdom vypovedala detailne k priebehu skutkového deja, mohla si dodatočne spomenúť i na to, že niektorá z vyhrážok zabitím zo strany obžalovaného bola vyslovená práve v chodbe bytu. Túto odchýlku vo výpovedi poškodenej nemožno hodnotiť ako podstatný rozpor v jej výpovediach, keďže v prípravnom konaní podrobný výsluch poškodenej vykonaný nebol a poškodená inak zotrvala na svojich prednesoch ohľadne protiprávneho konania obžalovaného. Obžalovaný tiež namietal, že výpoveď maloletej E. N. je zmätočná, keďže vypovedala aj o takých okolnostiach, ku ktorým sa poškodená nevyjadřila. Ani s touto námietkou sa odvolací súd nestotožnil, pretože mal. E. N. opísala aj útok obžalovaného s nožom v ruke na poškodenú M. N., ktorá túto skutočnosť na hlavnom pojednávaní dňa 12.04.2017 potvrdila. Za daných zistení potom odvolací súd usúdil, že iné hodnotenie dôkazov obžalovaným je v rozpore s výsledkami vykonaného dokazovania a nie je logickým vyústením hodnotenia dôkazov.

Na základe uvedeného preto odvolací súd považoval ustálené skutkové zistenie konajúcim súdom za správne a zodpovedajúce výsledkom vykonaného dokazovania.

Konajúci súd konanie obžalovaného po právnej stránke kvalifikoval ako prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, 2 písm. a/, b/ Tr. zákona s poukázaním na kvalifikačné znaky uvedené v § 138 písm. a/ a § 139 ods. 1 písm. c/ Tr. zákona. Uvedenú právnu kvalifikáciu skutku považoval odvolací súd za zákonu zodpovedajúcu, pretože obžalovaný svojím konaním, keď sa vyhrážal manželke M. N. zabitím s nožom v ruke takým spôsobom, že to u nej vyvolalo dôvodnú obavu o život a zdravie, naplnil všetky znaky skutkovej podstaty uvedeného prečinu. Popísané konanie obžalovaného ako trestne zodpovednej osoby totiž napĺňa objektívnu stránku prečinu nebezpečného vyhrážania, ktorá spočíva v tom, že páchatel sa inému vyhráža smrťou takým spôsobom, že to vzbudilo dôvodnú obavu, pričom obžalovaný sa konania dopustil voči svojej manželke, ktorá je podľa § 139 ods. 1 písm. c/ Tr. zákona chránenou osobou, s nožom v ruke, čo sa posudzuje ako závažnejší spôsob konania podľa § 138 písm. a/ Tr. zákona. Obe zistené okolnosti sú kvalifikačným momentom zvyšujúcim závažnosť konania (podmieňujúcim použitie vyššej trestnej sadzby) v zmysle ods. 2 písm. a/, b/ § 360 Tr. zákona.

Neobstojí preto ani tvrdenie obžalovaného, že jeho konanie nebolo správne právne kvalifikované.

Následne odvolací súd preskúmaval výrok o treste, ktorý považoval za zákonu zodpovedajúci.

Konajúci súd obžalovanému ukladal trest odňatia slobody podľa kvalifikovanej skutkovej podstaty prečinu nebezpečného vyhrážania § 360 ods. 2 Tr. zákona, za ktorý je možné uložiť sankciu odňatia slobody od 6 mesiacov do 3 rokov. Trestná sadzba stanovená zákonom však bola upravená z dôvodu, že u obžalovaného konajúci súd zistil jednu priťažujúcu okolnosť, ktorou je skutočnosť, že v minulosti už bol odsúdený za trestný čin v zmysle § 37 písm. m/ Tr. zákona, a to na základe zistenia plynúceho z odpisu registra trestov, v ktorom má obžalovaný 3 záznamy. Aj keď sa na prvé dve odsúdenia z roku 1994 a 2007 hľadí naňho, ako keby odsúdený nebol, na jeho odsúdenie rozsudkom Okresného súdu Vranov nad Topľou sp. zn. 2T/111/2014 zo dňa 19.12.2007 za zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1, 2 písm. d/ Tr. zákona k trestu odňatia slobody vo výmere 3 rokov, z ktorého bol podmienene prepustený dňa 01.03.2016 s určením skúšobnej doby na 3 roky s probačným dohľadom nad jeho správaním, bolo potrebné prihliadať, keďže prerokovaný skutok spáchal obžalovaný v rámci skúšobnej doby podmienenečného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody. Uvedené zistenie tak preukazuje, že obžalovaný recidivuje a protiprávneho konania sa dopustil aj napriek hrozbe výkonu zvyšku trestu odňatia slobody, čo malo vplyv na rozhodovanie o uložení nepodmienečného trestu odňatia slobody, keďže predchádzajúci nepodmienečný trest nesplnil svoj účel a alternatívne tresty, resp. trest odňatia slobody nespojený s obmedzením osobnej slobody by nesplnili účel trestu vymedzený v § 34 ods. 1 Tr. zákona.

Vzhľadom k tomu, že poľahčujúce okolnosti zistené neboli, s čím sa stotožnil aj odvolací súd, správne postupoval konajúci súd, ak postupom podľa § 38 ods. 4 Tr. zákona zvýšil dolnú hranicu trestnej sadzby, v dôsledku čoho tak ukladal trest odňatia slobody v rozmedzí od 16 mesiacov do 3 rokov. Trest odňatia slobody vo výmere 20 mesiacov je trestom uloženým v dolnej polovici zákonom stanovenej trestnej sadzby po jej úprave, ktorý zabezpečí individuálnu prevenciu u obžalovaného, teda zabráni mu v páchaní

ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho nápravu, ako aj odzrkadľuje morálne odsúdenie páchatel'a za jeho protiprávne konanie a súčasne by mal pôsobiť na ostatných páchatel'ov aj v rámci generálnej prevencie.

Obžalovaný, ako to z vyššie uvedeného plynie, bol vo výkone trestu odňatia slobody za úmyselný trestný čin do 01.03.2016, preto zákonným výrokom je aj rozhodnutie o spôsobe výkonu uloženého trestu odňatia slobody, a to zaradením podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zákona do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Konajúci súd uložil obžalovanému aj ochranné protialkoholické liečenie ústavnou formou podľa § 73 ods. 2 písm. c/ Tr. zákona, keďže obžalovaný spáchal trestný čin násilnej povahy voči blízkej osobe a vzhľadom na osobu páchatel'a možno dôvodne predpokladať, že bude v násilnom konaní pokračovať. Uvedený dôvod uloženia ochranného liečenia má oporu v skutkových zisteniach. Vykonaným dokazovaním bolo tiež preukázané, že obžalovaný sa skutku dopustil pod vplyvom alkoholických nápojov, preto ochranné liečenie bolo potrebné uložiť aj podľa § 73 ods. 1 písm. d/ Tr. zákona. Nejde však o podstatnú chybu, ktorá by spôsobovala nezákonnosť výroku o ochrannom opatrení, preto odvolací súd tento výrok nemenil.

So zreteľom na vyššie uvedené zistenia a z nich plynúce právne úvahy odvolací súd, nezistiac dôvody na nápravu napadnutých výrokov rozsudku v prospech obžalovaného, vyhodnotil odvolanie obžalovaného ako nedôvodné a postupom podľa 319 Tr. poriadku ho zamietol.

To boli podstatné dôvody, pre ktoré odvolací súd nevyhovel odvolaniu obžalovaného.
jednohlasne

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.